

fra 200 til under 250 er Skatteindtægten 50 Rd.			
— 250 — 300	—	125	—
— 300 — 350	—	200	—
— 350 — 400	—	275	—
— 400 — 450	—	350	—
— 450 — 500	—	425	—

Som første Affnit fattes under Forhandling de under Nr. 7—13 opførte Endrings- og Underendringsforslag med til samme hørende Paragrafer af Lovudkastet.

**Ordføreren** (Fenger): Jeg tør antage, at det vil være i frist Erindring hos alle tilstedeværende Medlemmer af Thinget, at vi sluttede anden Behandling af nærværende Lovudkast med, om jeg saa maa sige, en Aftale om, at de væsentligste af de Spørgsmaal, som havde været for ved denne Behandling, atter skulde forelægges til tredje Behandling, og derhos at det skulde tages under Overveielse, om ikke visse Forandringer i det da Vedtagne, gennem hvilke man mere kunde nærme sig den i Regjeringens Forslag udtrykte Tanke, burde tages under Drøftelse. Det vil erindres, at Aarsagen til, at Forhandlingen sluttede under dette Indtryk, var den, at Debatten her i Thinget havde vist flere Medlemmer, at den Forudsætning, hvorfra de vare gaaede ud ved deres Afstemning over det Forslag, som var stillet af flere Medlemmer i Udvalget og subsidiært af hele Udvalget, og som blev forkastet, — maatte ikke ganske holdt Stik. Hovedgrunden til, at man nærede Betænkelse ved at vedtage dette Forslag, som gik ud paa, at en Deel af Krigsskatten, forsaavidt den faldt paa Landkommunerne, skulde hos disse tilveiebringes ved Rigning, overeensstemmende med Reglerne for en Indkomsskat, var jo den, at man temmelig almindelig antog, at det vilde være forbundet med særlige Vanskeligheder for Kommunalbestyrelserne i de enkelte Sogne paa Landet at komme til, paa en rigtig og retfærdig Maade, at ansætte vedkommende Skattehvers Indtægt for det foregaaende Aar, og tillige navnlig, at det vilde give Anledning til saamegen Tvist, hvad der skulde regnes til den skattepligtige Indtægt, især naar Hensyn toges til, at hvad der af en Landeiendoms Produkter var for-

brugt af vedkommende Besidder og hans Familie til eget Underhold, maatte regnes med til den skattepligtige Indtægt. Man meente, at en saadan Ansættelse vilde fremkalde saamange Tvivl og opvække saamange Stridigheder, at man i Kommunerne paa mange Steder vilde have meget stor Vanskelighed ved at komme til et Resultat, der kunde kaldes tilfredsstillende.

Det viste sig imidlertid under Debatten ved 2den Behandling, at ikke saa ærede Medlemmer, som ere nyere bekendte med Forholdene i Kommunerne paa Landet, end vi Andre, ved nærmere Overveielse af Sagen vare komne til den Overbeviisning, at Vanskelighederne herved dog muligen ikke turde være saa store, som man havde tænkt sig, og at Kommunerne vel vilde vide at komme ud af de Spørgsmaal, som maatte blive dem forelagte, i Særdeleshed naar de fik den Veiledning i saa Henseende, som Indenrigsministeriet efter Forslaget vilde være bemyndiget til at give. Under disse Omstændigheder var der et Medlem af Udvalget, saavel som ogsaa enkelte andre Medlemmer her i Thinget, der hittede sig derhen, at de kunde være tilbøjelige til at lade deres Betænkelse ved det fremsatte Forslag falde. Paa den anden Side var der adskillige ærede Medlemmer i Thinget, som ønskede, at man skulde gjøre Forsøg paa, om man ikke kunde nærme sig mere til det Forslag, der var fremsat af Ministeriet, saaledes navnlig, at man lod Agerbrugets værlende Indtægt være udenfor Betragtningen, at man antog Indtægten af Agerbruget for noget Bestemt i Henhold til, hvad Hartkorn det havde, og kun søgte at anvende Indkomsskatten paa de Indtægtskilder, der paa Landet findes udenfor Agerbruget, hvilket i høi Grad vilde simplificere den hele Beregning. Det hele Spørgsmaal har Udvalget herefter taget under Behandling, og navnlig har det taget under Overveielse, om det ikke vilde være muligt at imødekomme den sidseævnte Tanke; men der rejste sig saadanne Betænkelseheder derved, at vi have troet at maatte opgive den paatænkte Tilnærmelse til Regjeringens Forslag. Det lod nemlig til, at saa godt som hele Thinget var enigt om, at dersom Indkomsskatten, hvor Sogneforstanderskaberne skulde være Rigningskommissioner, skulde føre til et Udbytte, som kunde kaldes ligeligt,